

Отже, комп'ютер – це реакція суспільства, різноманітних сфер на нові, щоразу вищі інформаційні вимоги та потреби суспільства.

### **Список використаних джерел**

1. Атабекова А.А. Лингвистический дизайн Web-страниц: монография. М., 2002.

2. Атабекова А.А. Системно-функциональный подход к сопоставительному анализу языкового оформления англо- и русскоязычных Web-сайтов. *Функциональная лингвистика: итоги и перспективы*: матер. IX междунар. конф. (30 сентября – 4 октября 2002 г., г. Симферополь). Симферополь: КрымФармТрейдинг, 2002. С. 15–17.

3. Халлiday М.А.К. Лингвистическая функция и литературный стиль. *Новое в зарубежной лингвистике*. Вып. IX. Лингвистика. М., 1980.

**О.В. Лебідь,**

*доктор педагогічних наук, професор,  
професор кафедри інноваційних технологій з  
педагогіки, психології та соціальної роботи,  
Університет імені Альфреда Нобеля, м. Дніпро*

### **НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА В СИСТЕМІ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

Для сучасного етапу розвитку України та всього світового співтовариства характерне стрімке розгортання інноваційних процесів у всіх сферах людської діяльності. За останні десятиліття значно активізувалися дослідження в галузі педагогічних інновацій: розробляються нові моделі освітніх систем, зміст освітніх програм, педагогічні технології тощо. При цьому деякі фундаментальні проблеми залишаються недостатньо вивченими, а на практиці майже незатребуваними через свою об'єктивну складність, а також традиційні підходи до освіти, які продовжують домінувати. Поняття «інновація» спочатку будувалося за двома засадами – результатом і процесом.

Розуміння інновації як прогресивного результату діяльності полягає в тому, що вона (результат) широко використовується і призводить до суттєвих змін у житті людини та суспільства. Інновація, що розуміється як процес, передбачає наявність стадій, у зміні яких відбувається рух від народження ідеї до розробки готового продукту. Таким чином, інноваційна спрямованість в освіті проявляється найчастіше на переломних етапах розвитку суспільства. Тому положення неперервної педагогічної освіти є основою для формування інноваційної компетентності викладача.

Центральною ідеєю неперервної освіти є розвиток людини як особистості, суб'єкта діяльності та спілкування протягом усього життя. Неперервна освіта – це комплекс державних, приватних і суспільних освітньо-виховних закладів, що забезпечують організаційну та змістовну єдність і подальший взаємозв'язок усіх ланок освіти, задовольняючи прагнення людини до самоосвіти та розвитку протягом усього життя. Цей процес зростання освітнього (загального та професійного) потенціалів особистості протягом всього життя, організаційно забезпечений системою державних та громадських інститутів, що відповідає потребам особистості та суспільства [1].

Щодо формування інноваційної компетентності викладача закладу вищої освіти, то розуміємо цей феномен як безперервний процес удосконалення особистісної, теоретичної та практичної готовності викладача до цілеспрямованого впровадження інновацій у педагогічну систему, що має природно-штучний характер і здійснюється під впливом зовнішніх умов, професійної діяльності та власних зусиль особистості.

Методологічну основу процесу формування інноваційної компетентності викладача закладу вищої освіти виділяють такі підходи: системний (дозволяє розглядати формування компетентності інноваційного викладача як цілісний процес, що забезпечує єдність взаємопов'язаних і взаємозалежних компонентів його готовності до інноваційної діяльності); мисленнєво-діяльнісний (забезпечує єдність мислення та діяльності, відображає шлях формування інноваційної компетентності викладача з орієнтацією на вирішення індивідуальних навчальних дефіцитів); компетентнісний (сприяє розгляду становлення інноваційної компетентності вчителя як єдності його особистісної, теоретичної та практичної готовності до інноваційної діяльності); синергетичний

(орієнтується на соціальне проектування та програмно-цільове управління суб'єктами системи освіти різного рівня компетентності при здійсненні інноваційної діяльності) [2].

Аналіз наукової літератури (Н. Волкова, С. Калаур, Т. Кучера, О. Лаврентьєва, М. Портян, С. Сапожников та ін.) та власний досвід дозволив виявити фактори, що впливають на формування інноваційної компетентності викладача закладу вищої освіти в умовах неперервної освіти, та принципів, які є основою цього процесу. У результаті дослідження ми виявили, що на формування інноваційної компетентності викладача активно впливають такі чинники: перехід значної частини соціально-економічних відносин у суспільстві до ринкових умов розвитку; вимоги регіональної економіки до якості підготовки педагогічних кадрів в інноваційному плані; зростання впливу зовнішніх (іноземних) факторів на розвиток системи освіти; інтелектуалізація та інформатизація соціально-економічних процесів; наростання протиріч між окремими системами (влада – бізнес – наука – навчання – інститути громадянського суспільства) як на національному, так і на регіональному рівні; підвищення ролі людського фактору в управлінні суспільством на різних рівнях (країна – регіон – місцеві системи).

Інновації є основою організації процесу неперервної освіти, його змісту, методів і засобів навчання. Вони ґрунтуються на іншому способі використання існуючих знань. У свою чергу, реалізація інновацій потребує комплексу організаційних та технічних змін, навчання персоналу та зміни поведінки всіх учасників освітнього процесу. Тому необхідно розгорнути гнучку форму підготовки викладачів закладів вищої освіти до інноваційної діяльності за напрямками інноваційної практики.

### **Список використаних джерел**

1. Кучера Т.М. Неперервна освіта як сенс життя. URL: [https://ir.kneu.edu.ua/bitstream/handle/2010/36322/md\\_km\\_4.pdf?sequence=1&isAllowed=y](https://ir.kneu.edu.ua/bitstream/handle/2010/36322/md_km_4.pdf?sequence=1&isAllowed=y) (дата звернення: 10.04.2022).

2. Boiko O., Oborska S., Kurylenko K., Cherevko S., Lebid O., Kulko V. (2021). The Concept of the Formation of the Teacher's Innovative Competence in the Space of Lifelong Education. *International Journal of Computer Science and Network Security*, vol. 21, No. 4, pp. 59–64.